

Άρειος Πάγος 1045/1978,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΚΘ' 1979 σελ. 164

Περίληψη: "Ητιολογημένως και ορθώς κατεδικάσθη επί ανθρωποκτονία εξ αμελείας ο τεχνικός διευθυντής εργοταξίου ορυχείου, όστις δεν ετοποθέτησε κάλυμμα άνωθεν της θέσεως του χειριστού μηχανής έλξεως βαγονίων, καίτοι το ύψος της στοάς ήτο χαμηλόν, ούτω δε ο χειριστής, ότε ηγέρθη, προσέκρουσε επί χαμηλού παταρίου της στοάς και υπέστη κάταγμα του κρανίου".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Π. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Α. ΣΤΑΣΙΝΟΣ

Δικηγόρος Ι. Σκλατινιώτης

Επειδή ως δείκνυται εκ του αιτιολογικού εν συνδυασμώ προς το διατακτικόν της προσβαλλομένης αποφάσεως, δι' αυτής το δικάσαν Εφετείον εδέξατο ως αποδειχθέντα εκ των αναφερομένων αποδεικτικών στοιχείων, κατά την ανέλεγκτον περί πραγμάτων κρίσιν του, τα εξής: ο κατηγορούμενος, ήδη αναιρεσείων τυγχάνων Τεχνικός Δ/ντής του εν Ξηροβούνι Διστόμου εργοταξίου του υπογείου ορυχείου της εταιρίας "Α.Μ.Β.Ε., Ε.Β.Α", δεν εμερίμνησε διά την τοποθέτησιν καταλλήλου προστατευτικού καλύμματος άνωθεν της θέσεως του χειριστού της μηχανής έλξεως βαγονίων, καίτοι το ύψος των παταρίων της υπογείου στοάς του ορυχείου ήτο επί τοσούτον χαμηλόν, ώστε η πρόσκρουσις επ' αυτών της κεφαλής του χειριστού της μηχανής να καθίσταται αναπόφευκτος κατά την τυχόν έγερσιν εκ της θέσεώς του, προς δε δεν ήσκησε την δέουσαν εποπτείαν, ουδέ έδωκε τας καταλλήλους οδηγίας και συμβουλάς εις τον παθόντα Κ.Κ. ως χειριστήν της ανωτέρω μηχανής περί του κινδύνου, ον διέτρεχεν εκ της τυχόν έγέρσεως εκ της θέσεώς του κατά τον υπ' αυτού χειρισμόν της μηχανής εν κινήσει ταύτης εντός της στοάς, ούτε εμερίμνησε διά τον φωτισμόν των επικινδύνων τουλάχιστον σημείων της στοάς, ήτοι ένθα ήσαν χαμηλά πατάρια εντός αυτής, με αποτέλεσμα ο ανωτέρω παθών κατά τον υπ' αυτού χειρισμόν της μηχανής, εν κινήσει ταύτης εντός της στοάς, εν τη προσπάθεια του να επαναφέρει εις τας σιδηροτροχιάς εκτροχιασθέν βαγόνιον συρόμενον δε διά της μηχανής προς τον σκοπόν όπως τελικώς συνδέση μετ' αυτής τούτο, ηγέρθη εκ της θέσεώς του ως χειριστού και έστρεψε την κεφαλήν του προς το όπισω προς έλεγchon της τοιαύτης προσπάθειάς του, ότε προσκρούσας επί χαμηλού τινος παταρίου της στοάς υπέστη συντριπτικόν ανοικτόν κάταγμα του κρανίου μετ' αποσπάσεως του θόλου και πολτοποιήσεως του εγκεφάλου, εξ ης αιτίας επήλθεν ακαριαίως ο θάνατος αυτού, τούθ' όπερ αποτέλεσμα ο κατηγορούμενος δεν προείδεν ένεκεν ελλείψεως της προσοχής, ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη. Μετά ταύτα το δικάσαν Εφετείον κηρύξαν τον ήδη αναιρεσείοντα κατ' εφαρμογήν των εν αρχή διατάξεων ένοχον ανθρωποκτονίας εξ αμελείας, διέλαβε περί της πράξεως ταύτης, εν τη προσβαλλομένη αποφάσει του, την υπό του Συντάγματος και του άρθρου 139 Κώδ. Ποιν. Δικ. επιβαλλομένην ειδικήν και εμπεριστατωμένην αιτιολογίαν.